

ارتباط بین آمادگیهای بدنی و حرکتی با آمادگی مهارتی و آموزش پذیری در داوطلبان پسر شرکت کننده در آزمون ورودی رشته تربیت بدنی*

❖ دکتر عباس بهرام، دانشگاه تربیت معلم تهران

❖ دکتر حسن خلجی، دانشگاه اراک

❖ محسن شفیعی زاده، دانشگاه تربیت معلم تهران

فهرست :

۷	چکیده
۸	مقدمه
۹	روش شناسی تحقیق
۱۱	یافته های تحقیق
۱۳	بحث و نتیجه گیری
۱۵	منابع و مأخذ

چکیده: هدف از این تحقیق، تعیین ارتباط بین آمادگیهای آمادگی بدنی و حرکتی با آمادگیهای آمادگی مهارتی و آموزش پذیری در داوطلبان ورود به رشته تربیت بدنی بوده است. آزمودنی های این تحقیق، ۱۲۷ داوطلب پسر شرکت کننده در آزمون ورودی این رشته بودند. آزمونهایی که مورد استفاده قرار گرفتند، شامل: کشش از میله بارفیکس، دراز و نشست، پرش طول جفتی، دور رفت و برگشت ۹ × ۴ متر، دو ۶۰۰ متر، آزمونهای مهارتی ضربه سر فوتبال، در بیل بسکتبال و سرویس کوتاه بدمیتون بودند. از روش های آماری «رگرسیون چند متغیره»، «تحلیل ممیز» و «یومان-ویتی» برای تحلیل داده استفاده شدند. نتایج تحقیق نشان دادند که تنها پیشگوی معنی دار آموزش پذیری، آمادگی مهارتی ($r = 0/19, P < 0/02$) است. همچنین آمادگی حرکتی، پیشگوی معنی دار ($r = 0/34, p < 0/000$) آمادگی مهارتی است. به علاوه، آمادگی بدنی ($F = 0/97, p < 0/000$) و آمادگی مهارتی ($F = 0/97, p < 0/000$)، پیشگوی معنی دار قبولی یا ردی داوطلبان بوده اند. نتایج یومان-ویتی نشان دادند که آمادگی بدنی ($Z = -4/64, p < 0/000$)، آمادگی حرکتی ($Z = -3/39, p < 0/000$) و آمادگی مهارتی ($Z = -2/95, p < 0/003$) داوطلبان پذیرفته شده، به طور معنی داری بالاتر از داوطلبان پذیرفته نشده بود، ولی بین آموزش پذیری آنها ($Z = 1/57, p > 0/11$) تفاوتی وجود نداشت. نتیجه این است که، آزمونهای مورد استفاده برای گزینش داوطلبان ادامه تحصیل در رشته تربیت بدنی، از شیوه های مناسبی

برای تفکیک داوطلبان شایسته از مجموع داوطلبان براساس قابلیت آموزش پذیری و توانایی اجرای مهارتها نیستند و نیاز به تغییراتی چون اضافه کردن آزمونهای مهارتهای ورزشی دارند.

است که برای گزینش افراد استفاده می شوند. در آن آزمونها، به توانایی و آمادگی بدنی، بیشتر از حرکتی و مهارتی تأکید می شود. بنابراین، فردی بدون تجربه و سطح فعالیت بدنی و ورزشی کافی، براحتی می تواند با پرداختن موقتی به آمادگی بدنی، خود را برای آزمون ورودی آماده کند. از آنجا که انتخاب افراد برتر از جمع حاضر صورت می گیرد، فرصت انتخاب افراد دارای آمادگی بدنی برای پذیرش در آن رشته بیشتر می شود. مشکل چنین فرایندی، زمانی بغرنج تر به نظر می رسد که وضعیت داوطلبان پذیرفته شده، پس از ادامه تحصیل در رشته تربیت بدنی بررسی شود. نتایج مطالعات نشان داده اند، بسیاری از دانشجویان تربیت بدنی از آسیبهای بدنی، از جمله گرفتگی و آسیبهای عضلانی - تاندونی رنج می برند (شهیدی، ۱۳۷۵). بر این اساس گروهی از آنها فاقد آمادگی بدنی مطلوب (کاوه، ۱۳۷۵) و گروهی هم دارای ناهنجاریهای بدنی بوده اند (وکیلی، ۱۳۷۴). بنابراین، گزینش افراد داوطلب، با توجه به رسالت مهمی که رشته تربیت بدنی در جامعه به عهده دارد، باید با حساسیت بیشتری انجام گیرد. همچنین، آزمونهای مناسب برای گزینش داوطلبان باید با دقت بیشتری انتخاب شود. این تحقیق، با چنین دیدگاهی نسبت به فرایند سنجش داوطلبان، چند هدف عمده را مد نظر قرار می دهد:

۱. توانایی آموختن مهارتهای حرکتی در افراد

واژه های کلیدی: آمادگی مهارتی، آموزش پذیری، داوطلبان تربیت بدنی

* این پژوهش با حمایت مالی دانشگاه تربیت معلم انجام شده است.

مقدمه

فرآیندهای مهم هر موضوعی شامل فرآیند «سنجش»^۱ و «ارزشیابی»^۲ است که اطلاعات با ارزشی را در زمینه برنامه ریزی یا نتیجه گیری از عملکرد و بازده یک برنامه معین در اختیار ما قرار می دهد (شینک فیلدو استانبلی، ۱۹۹۵). هدفهایی که در سنجش و ارزشیابی مورد نظرند، انتخاب افراد شایسته و با صلاحیت از میان داوطلبان علاقه مند به ادامه تحصیل در یک حرفه یا رشته علمی است (کرکندال^۳ ۱۹۸۷). در رشته تربیت بدنی علاوه بر ارزشیابی علمی، ارزشیابی عملی نیز از داوطلبان به عمل می آید. متقاضیان رشته تربیت بدنی از میان گروههای چهارگانه تحصیلی، در امتحان ورودی شرکت می کنند. نحوه انتخاب این افراد براساس نمره درسهای کتبی و عملی آنان صورت می گیرد.

اشکال این موضوع آن است که هر ساله به دلیل نبودن حد نصاب یعنی در آزمونهای عملی و تنها به دلیل تکمیل شدن ظرفیت مؤسسات مربوطه، اساس مقایسه و انتخاب به صورت درون گروهی بوده است و از میان شرکت کنندگان، آن دسته از افرادی که بالاترین نمره را به دست می آورند، انتخاب می شوند، حتی اگر سقف نتایج به دست آمده نسبت به دوره های گذشته پایین تر باشد. اشکال دیگر، آزمونهای عملی

1. Measurement
2. Evaluation
3. Kirkendall

پیشگویی معنی دار دوی سرعت را دارند و مهم ترین عاملهای متمایز کننده دوندگان، توان عضلانی، قدرت و دو هستند. آپال^۶ (۱۹۸۶) با توجه به عاملهای آمادگی بدنی، به پیشگویی عملکرد مهارت فوتبال در بازیکنان فوتبال پرداخت. نتایج نشان دادند که عاملهای آمادگی بدنی و حرکتی، مانند سرعت، چابکی و استقامت قلبی-عروقی، پیشگوی معنی دار توانایی و مهارت بازی فوتبال هستند.

پیلیس^۷ (۱۹۹۷) به بررسی ارتباط بین مهارت وزنه برداری و برخی شاخصهای بدنی و حرکتی پرداخت. نتایج نشان دادند که توان بی هوازی، یکی از متغیرهای مناسب در پیشگویی مهارت وزنه برداری است. فرویلی (۱۳۶۲) به بررسی ارتباط بین نمره کنکور سراسری و آزمون عملی، برای پیشگویی موفقیت تحصیلی دانشجویان رشته تربیت بدنی پرداخت. نتایج نشان دادند که نمره آزمون عملی و کنکور سراسری، با معدل درسهای عملی و غیر عملی همبستگی مستقیم دارد،

۳. آزمونهای موجود تا چه اندازه نشانگر آمادگی مهارتی افراد هستند.

۴. قبولی یا مردودی داوطلبان را از روی آمادگی بدنی، حرکتی، مهارتی و آموزش پذیری نمی توان پیشگویی کرد.

روش شناسی تحقیق

از آنجا که در این پژوهش، ارتباط میان عاملهای آمادگی بدنی، حرکتی، مهارتی، آموزش پذیری و

متفاوت است. نظریه هایی چون «توانایی حرکتی عمومی»^۱، و «اختصاصی گرایی»^۲ هنری در تائید تفاوتهای فردی ارائه شده اند. نظریه اول، به وجود هوش حرکتی در افراد ماهر قائل است، اما نظریه دوم، مهارت اجرای ورزشی را ویژه تکلیف و شرایط می داند (اشمیت ولی^۳، ۱۹۹۹). همان طور که ملاحظه شد، این دو نظریه به دو عامل مهم آموزش اشاره دارد، یکی هوش حرکتی و دیگری شرایط و استفاده از آن است. از یک طرف، مطلوب نبودن شرایط و امکانات آموزشی گروهها و دانشکدهها (کوزه چیان، ۱۳۷۴) و از طرف دیگر، گزینش نادرست داوطلبان که به انتخاب برترین ها از نظر هوش حرکتی در بین پذیرفته شدگان رشته تربیت بدنی منجر نمی شود، در دوره کارشناسی تغییر بارزی در رفتار حرکتی آنان ایجاد نمی کند. سرمایه گذاری در مورد چنین پذیرفته شدگانی مقرون به صرفه نیست. از این رو، یکی از هدف های عمده تحقیق حاضر، بررسی موضوع آموزش پذیری داوطلبان رشته تربیت بدنی است تا بتواند در مورد توانایی اکتساب مهارتی آنان اظهار نظر کند.

۲. هدف دیگر این تحقیق، جستجو برای توان پیشگویی مجموعه آزمونهای آمادگی بدنی، حرکتی و مهارتی درباره آموزش پذیری^۴ است. محققان معمولاً برای تائید خرده نظامهای ارزیابی گوناگون و براساس اصول پیش بینی شده، از توان متغیرهای موجود، میزان پیشگو بودن متغیر هدف را بررسی می کنند (شریفی و نجفی زند، ۱۳۷۰). تحقیقاتی در این زمینه در رشته تربیت بدنی صورت گرفته اند که به بعضی از آنها اشاره می شود: مکمل^۵ (۱۹۹۵) ۳۰ ورزشکار را براساس رکوردهای دو ۱۰۰ متر به سه گروه تقسیم کرده و از آنان آزمونهای توان بی هوازی، قدرت، زمان واکنش، انعطاف پذیری و توان هوازی گرفت. نتایج نشان دادند که ترکیبی از آزمون توان بی هوازی و قدرت، قابلیت

1. General motor ability
2. Specificity
3. Schmidt & Lee
4. Educability
5. Meckel
6. Uppal
7. Pitis

جامعه آماری و روش نمونه برداری

جامعه آماری این تحقیق ۳ هزار نفر داوطلب پسر کنکور سال ۱۳۸۰ است که صلاحیت شرکت در آزمون عملی رشته تربیت بدنی را از سوی سازمان سنجش کسب کرده اند. نمونه آماری این تحقیق، ۱۲۷ نفر از داوطلبان پسر است که برای شرکت در آزمون عملی در محل حضور یافته اند. آزمودنیها به شیوه تصادفی ساده از روی فهرست برگه های شرکت در آزمون عملی انتخاب شدند.

ابزار اندازه گیری

برای گرد آوری داده ها، با توجه به تعداد متغیرها از آزمونیهای متفاوتی استفاده شد. برای اندازه گیری «آمادگی بدنی» از آزمونیهای کشش از میله بارفیکس، دراز و نشست، و ۶۰۰ متر، برای اندازه گیری «آمادگی حرکتی» از پرش طول ایستاده، و دو رفت و برگشت، برای اندازه گیری «آمادگی مهارت» از ضربه سر فوتبال و در بیل بسکتبال، برای اندازه گیری «آموزش پذیری» از آزمون مهارتی سرویس کوتاه بدمینتون استفاده شد.

روش اجرای تحقیق

این تحقیق همزمان با اجرای کنکور عملی داوطلبان، در یکی از سالنهای مجموعه ورزشی شهید کشوری اجرا شد. ابتدا، براساس کارتهای آزمون و براساس حجم نمونه گیری، نمونه ها انتخاب شدند. آزمودنیها پس از شرکت در معاینه بدنی و اندازه گیریهای قد و وزن، به سایر ایستگاههای اندازه گیری رفتند، سپس اطلاعات مربوط به آزمونیهای آمادگی بدنی و حرکتی را برگزار کنندگان اصلی کنکور عملی، روی کارتهای آنان ثبت کردند. روال آزمونها در این مرحله، برابر با دستورالعمل اجرایی آزمونیهای ایفرد انجام شد. بعد از آن، آزمودنیها را با یک راهنما به محل اجرای

نتایج آزمون ورودی داوطلبان، به منظور قابلیت پیشگویی آنها بررسی شدند، روش تحقیق مطالعه حاضر، از نوع میدانی و همبستگی است. طرح تحقیق با توجه به موارد آزمون متفاوت است. آزمونیهای بدنی، حرکتی و مهارتی، به صورت طرح یک گروهی با پس آزمون (O_p) است. ($O_p -$)، یعنی در این طرح، از آزمودنیها، فقط یک بار پس آزمون گرفته می شود، بدون اینکه تمرین یا آموزش قبلی دیده باشند. طرح تحقیق در مورد آموزش پذیری، به صورت یک گروهی با پیش آزمون (O_p) و پس آزمون (O_p) است. البته حد فاصل آنها، فرصتهای تمرینی و آموزش فراهم شده بود. متغیرهای تحقیق ($O_p \times O_p$) شامل دو دسته متغیر «پیش بینی» و «ملاک» هستند. متغیرهای پیش بینی، عبارتند از: آمادگی بدنی و آمادگی حرکتی. متغیرهای ملاک، شامل: آمادگی مهارتی، آموزش پذیری و نتیجه کنکور سراسری هستند. محققان در طراحی تحقیق با عملهای مخلی مواجه بوده اند که در زیر به برخی از آنها اشاره می شود.

۱. میزان تجربه ای که آزمودنیها در زمینه آزمونیهای طرح داشته اند، به درستی شناسایی نشد، یعنی میزان سابقه و تجربه آنان در آزمونها متجانس نبود، این مسئله احتمالاً می تواند، بر کل متوسط نمره های آزمودنیها تأثیر بگذارد.

۲. عامل دیگری که احتمالاً نبودن تجانس بین آزمودنیها را تأیید کرد، ناآگاهی از تواناییهای ذهنی و هوشی آزمودنیها بود که عامل مهمی در آموزش پذیری است. لذا تصمیم گیری درباره قابلیت متغیر، بر آموزش پذیری از آزمودنیها تأثیر می گذارد.

۳. تأثیر آزمون به دلیل نبود امکان فاصله زمانی زیاد برای رفع اثر پیش آزمون به عنوان عامل مهمی می تواند، قضاوت صحیح از یافته ها را با تردید مواجه کند.

یافته های تحقیق

نتایج توصیفی، مقایسه ای و قدرت پیشگویی آزمونها، به طور مشروح بدین قرار است:

۱. نتایج توصیفی: همان طور که جدول ۱ تمام ویژه گیهای جمعیتی، تحصیلی، آمادگی بدنی، حرکتی، مهارتی و آموزش پذیری نمونه را نشان می دهد، میانگین سنی آزمودنیها $21/64 \pm 2/64$ ، میانگین قد آنان $174/57 \pm 5/83$ ، میانگین وزن آنان $64/07 \pm 9/18$ ، میانگین آزمون کتبی $6588/35 \pm 950/5$ است. میانگین آمادگی بدنی $149/75 \pm 20/15$ ، میانگین آمادگی حرکتی $100/36 \pm 16/10$ ، میانگین آمادگی مهارتی $99/99 \pm 16/11$ ، میانگین آموزش پذیری آزمودنیها در پیش آزمون $1/18 \pm 1/67$ و پس آزمون $2/27 \pm 2/08$ است (جدول ۱).

۲. نتایج مقایسه ای: نتایج آزمون و یلکاکسون در مورد مقایسه نتایج پیش آزمون و پس آزمون سرویس کوتاه بدمینتون آزمودنیها نشان می دهند که بین نمره های مذکور دو دسته از نظر آماری تفاوت معنی

آزمونهای ویژه پژوهش انتقال دادند. ابتدا از آنان پیش آزمون سرویس کوتاه بدمینتون به عمل آمد. پس از ارائه آموزش و فرصت تمرین برای هریک از آزمودنیها، همان آزمون به صورت پس آزمون اندازه گیری شد. آزمون ضربه سرفوتبال و دریل بسکتبال، با توجه به دستور عملهای خاص خود به ترتیب اجرا شدند. در آخر، نمره های پیشرفت تحصیلی، با توجه به رتبه های که در پرونده داوطلب در سازمان سنجش موجود بود، جمع آوری شد.

اطلاعات جمع آوری شده، با استفاده از آمار توصیفی مانند شاخصهای مرکزی، پراکندگی، رسم نمودار، نمره هنجاری Z و T و آمار استنباطی مانند آزمون و یلکاکسون (W) برای مقایسه نمره ها، پیش آزمون و پس آزمون آموزش پذیری یومان و تنی برای مقایسه نمره های افراد پذیرفته شده و مردود، برای پیشگویی تحقیق نیز از روش رگرسیون چندگانه و تحلیل تشخیصی (معیز) و نیز برای مقایسه ضرایب همبستگی از روش Z فیشر در گروههای مستقل استفاده شد.

جدول ۱. شاخصهای مرکزی و ویژگیهای جمعیتی، تحصیلی، آمادگیها و آموزش پذیری نمونه ها

آموزش پذیری	آمادگی مهارتی	آمادگی حرکتی	آمادگی بدنی	آزمون کتبی	وزن	قد	سن	ویژگی	شاخص آماری	
									پس آزمون	پیش آزمون
									میانگین	
									انحراف معیار	

می دهد، این رابطه بین آمادگی مهارتی با آمادگی های بدنی و حرکتی خطی ($F=17/33, P<0/000$) است. نتایج رگرسیون گام به گام نشان می دهد که آمادگی حرکتی تنها پیشگوی معنی دار ($P<0/000$)، $T=4/16$ آمادگی مهارتی است. با توجه به نتایج به دست آمده، معادله رگرسیون بدین ترتیب است:

(آمادگی حرکتی) $64/95 + 349/349$ = آمادگی مهارتی کل آزمودنیها

بنابراین، برای افزودن یک نمره به آمادگی مهارتی، نمره آمادگی حرکتی باید $0/349$ امتیاز افزایش پیدا کند.

به علاوه، آمادگی بدنی در کل آزمودنیها، پیشگوی معنی دار ($P<0/13, T=1/51$) آمادگی مهارتی نیست. مقدار تولرانس ($0/885$)، استقلال رابطه آمادگی بدنی با آمادگی مهارتی را نشان می دهد. در بین افراد قبول شده در کنکور، بین آمادگی مهارتی با آمادگی بدنی حرکتی، رابطه خوب $3=0/26$ وجود دارد. تحلیل واریانس نشان داد که این رابطه خطی ($F=14/32, P<0/001$) است. سپس نتایج رگرسیون گام به گام نشان داد که تنها آمادگی حرکتی، پیشگوی معنی دار ($P<0/001, T=3/78$) آمادگی مهارتی، در افراد قبول شده است. با توجه به نتایج معادله رگرسیون، خواهیم داشت:

(آمادگی حرکتی) $26/32 + 0/757$ = آمادگی مهارتی

بنابراین، برای افزودن یک نمره به آمادگی مهارتی، نمره آمادگی حرکتی باید $0/757$ امتیاز افزایش یابد. در صورتی که رابطه آمادگی بدنی، براساس میزان تحمل خطا کاملاً مستقل ($1/000$) است. به علاوه، آمادگی بدنی پیشگوی معنی دار ($P<0/33, T=-0/98$) آمادگی مهارتی در آزمودنیهای پذیرفته شده بود در صورت ورود به معادله، با آن رابطه خطی معکوس

داری وجود دارد ($P<0/000, Z=-7/12$)

۳. نتایج پیشگوی آزمودنیها: در این بخش، نتایج پیشگوی آزمودنیهای آموزش پذیری، آمادگی بدنی، آمادگی حرکتی، آمادگی مهارتی و نمره های آزمون کتبی، قبولی یا مردودی در کنکور سراسری، با توجه به هدفهای تحقیق ارائه می شوند.

الف. نتایج همبستگی چندگانه بین آموزش پذیری با آمادگی بدنی، حرکتی، مهارتی و آزمون کتبی نشان می دهد که رابطه همبستگی مستقیم $F=0/19$ وجود دارد. تحلیل واریانس نشان می دهد که این رابطه خطی است ($F=4/49, P<0/025$). نتایج رگرسیون گام به گام نشان می دهد که فقط آمادگی مهارتی با مجذور نمره های آموزش پذیری رابطه خطی ($T=2/23, P<0/02$) دارد. سایر متغیرها، قابلیت پیشگوی معنی داری را برای آموزش پذیری ندارند. این رابطه خطی مستقیم آمادگی مهارتی به میزان $0/196$ $F=0$ با مجذور آموزش پذیری است. با توجه به نتایج بالا می توان معادله رگرسیون را به این ترتیب نوشت:

آمادگی مهارتی $260/131$ = مجذور نمره آموزش پذیری

بنابراین، با افزودن $0/131$ نمره به آمادگی مهارتی، آموزش پذیری به مقدار مجذور نمره خاص افزایش پیدا می کند. مقدار تحمل خطا حاکم از مشترک نبودن آزمون کتبی ($0/987$)، آمادگی بدنی ($0/944$) و آمادگی حرکتی ($0/878$) با سایر متغیرها در پیشگوی آموزش پذیری است. لذا آنها عاملهای پیشگوی معنی داری برای مجذور نمره آموزش پذیری به حساب نمی آیند.

ب. نتایج همبستگی چندگانه بین آمادگی مهارتی با آمادگی بدنی و حرکتی، در کل آزمودنیها ارتباط نسبتاً متوسط $F=0/34$ دارد. تحلیل واریانس نشان

وجود ندارد. نتایج تحلیل ممیز گام به گام نشان می دهند، که متغیرهای آمادگی بدنی ($P < 0/000$)، ($W = 0/861$) و آمادگی مهارتی ($P < 0/000$)، ($W = 0/831$) به طور معنی داری قابلیت پیشگویی را در کنکور رشته تربیت بدنی دارند و بدین ترتیب، آمادگی حرکتی از معادله پیشگویی حذف شد. همچنین نتایج تابع ممیز متعارف و ضرایب متغیرها نشان می دهند که رابطه همبستگی بین متغیرهای پیشگوی آمادگی بدنی و مهارتی، با موفقیت در کنکور تربیت بدنی $0/41$ است. آنها نیز از قدرت تمیز خوبی ($W = 0/831$ ، $X^2 = 22/98$ ، $P < 0/000$) در مورد موفقیت در کنکور برخوردار هستند. بالاخره برای افزایش احتمال پذیرش، باید $0/81$ نمره به آمادگی بدنی و $0/46$ نمره به آمادگی مهارتی اضافه کرد.

نتایج طبقه بندی آزمودنیهای به گروههای پذیرفته شده و نشده براساس متغیرهای پیشگو نشان می دهند، براساس نمره های آمادگی بدنی و مهارتی، کلاً 71% به طور صحیحی انجام گرفته است، یعنی $79/2\%$ از آزمودنیهای که احتمال پذیرفته شدن آنها می رفت، در واقع قبول شده اند و $9/68\%$ آنان که احتمال مردود شد نشان می رفت، واقعاً رد شده اند.

بحث و نتیجه گیری

در این بخش به عمده ترین نتایج به دست آمده، همچنین مقایسه آنها با نتایج تحقیقات اشاره می شود. نتایج این تحقیق نشان دادند که هیچ یک از آزمونهای آمادگی حرکتی و بدنی قابلیت پیشگویی آموزش پذیری را ندارند. اما آمادگی مهارتی که جزء مجموعه آزمونهای انتخاب داوطلبان نبود، قابلیت پیشگویی آموزش پذیری را دارد. همچنین نشان دادند که تنها آمادگی حرکتی، پیشگو کننده آمادگی مهارتی است و آمادگی بدنی چنین قابلیت را ندارد. نتایج به دست آمده، موافق

($BETA = 0/16$) خواهد داشت.

در میان آزمودنیهای مردود شده کنکور، بین آمادگی مهارتی با آمادگی بدنی و حرکتی، رابطه ضعیفی $r = 0/23$ وجود دارد. تحلیل واریانس نشان داد که این رابطه خطی ($F = 5/83$ ، $P < 0/018$) است. سپس نتایج رگرسیون نشان دادند که آمادگی حرکتی تنها پیشگوی معنی دار ($P < 0/018$)، $0/41$ ($T = 2$) آمادگی مهارتی است و رابطه آن با متغیر تابع براساس میزان تحمل خطا، کاملاً مستقل ($1/000$) از متغیر آمادگی بدنی است. با توجه به نتایج معادله رگرسیون، خواهیم داشت:

(آمادگی حرکتی) $0/223 + 0/40 + 0/76 =$ آمادگی مهارتی

بنابراین، برای افزودن یک نمره به آمادگی مهارتی، نمره آمادگی حرکتی باید $0/223$ امتیاز افزایش یابد. بالاخره، در مقایسه ضرایب همبستگی بین آمادگی مهارتی و حرکتی دو گروه بالا، نتایج نشان می دهند که از نظر آماری تفاوت معنی داری ($P < 0/011$)، ($Z = 2/27$) وجود دارد. این رابطه، در آزمودنیهای قبول شده ($r = 0/62$) قوی تر از مردود شده است ($r = 0/23$).

ج. نتایج درباره پیشگویی قبولی یا رد آزمودنیها برای ادامه تحصیل در رشته تربیت بدنی براساس آمادگی بدنی، حرکتی، مهارتی و آموزش پذیری به شرح زیر است:

براساس نتایج توصیفی، میانگین رتبه و آزمون یومان-وینتی، وضعیت آمادگی بدنی ($P < 0/000$)، ($Z = 4/64$)، آمادگی حرکتی، ($P > 0/001$)، $39/$ ($Z = -3$) و آمادگی مهارتی ($P < 0/003$)، $2/95$ آزمودنیهای پذیرفته شده، به طور معنی داری بهتر از آزمودنیهای مردود شده است. ولی بین آموزش پذیری آنها تفاوت معنی داری ($P > 0/011$)، $1/57$ ($Z =$

کفایت آزمونهای موجود تقریباً غیر ممکن ساخته است و انجام تحقیقات بیشتر را بدون چنین محدودیتهایی ایجاب می کند.

نتیجه دیگر تحقیق حاضر این بود که در پیشگویی آموزش پذیری، پیشرفت تحصیلی نقش مهمی ندارد. همچنین معیار تفکیک دو گروه پذیرفته شده و نشده، آمادگی بدنی و مهارتی بودند، نه آمادگی حرکتی. محققان به منظور بحث و نتیجه گیری کلی در این بخش توانستند، تحقیق مشابهی را پیدا کنند.

بالاخره، اگر چه سازمان سنجش در انتخاب داوطلبان، یکی از معیارها را نمره آزمون علمی کنکور سراسری قرار داده است، ولی نتایج این تحقیق نتوانست، بین آموزش پذیری و رتبه کنکور رابطه ای را نشان دهد.

به هر حال به نظر می رسد که برای انتخاب داوطلبان، باید از مجموعه آزمونهای دقیق تری استفاده کرد که به شاخصهای مهم تربیت بدنی و ورزش، مانند آمادگی بدنی، حرکتی، مهارتی، روانی، اجتماعی و ذهنی توجه داشته باشد. شغل معلمی یا مربیگری تربیت بدنی و ورزش، نیاز به بررسیهای کارشناسانه ای دارد، همچنین باید تحقیقات دقیق روی داوطلبان و دانشجویان این رشته صورت گیرد تا هر چه زودتر موانع موجود بر طرف شوند.

در پایان، محققان پیشنهاد می کنند که در مجموعه آزمونهای گزینش داوطلبان رشته تربیت بدنی، باید آزمونهای حرکتی، مهارتی و آموزش پذیری را که هر یک شاخص ابعاد گوناگون تواناییهای انسان و وظایف او هستند، در برنامه عملی داوطلبان گنجانده شود.

با نتایج به دست آمده از این محققان بود: تحقیق آپال (۱۹۸۶) روی بازیکنان فوتبال در مورد پیشگویی مهارت بازی از آمادگی حرکتی و بدنی، اوزکالریران و دورماز (۱۹۹۳) در مورد تأثیر تمرین شنا بر آمادگی حرکتی و مکل (۱۹۹۵) در مورد پیشگویی عملکرد دو سرعت از روی عاملهای آمادگی. همچنین نتایج به دست آمده در مورد نداشتن ارتباط بین آمادگی بدنی با آمادگی حرکتی، با نتایج ریورا (۱۹۹۸) در مورد آمادگی بدنی ورزشکاران نخبه پورتوریکایی، با استارزوسکا (۱۹۹۹) در مورد آمادگی بدنی بهتر کشتی گیران ماهر و موفق نسبت به غیر ماهر و با فاف (۲۰۰۰) در مورد برتری آمادگی بدنی تنیسورهای ماهر، مخالف بوده است.

نتایج دیگر تحقیق نشان داده اند، آزمونهایی که برای گزینش داوطلبان مورد استفاده قرار می گیرند، بیشتر به جنبه آمادگی عمومی بدن توجه دارند نه به آمادگی اختصاصی و ورزشی. اگر آمادگی مهارتی، آموزش پذیری و تبهر در انتقال آنها، یکی از ویژگیهای معلم تربیت بدنی موفق است (عباسی نیا ۱۳۷۳، بیگی ۱۳۷۵، آدینه ای ۱۳۷۹، حیدری ۱۳۷۹) لذا آزمونهای به کار رفته حاضر نمی توانند، شیوه های مناسبی برای تمیز افراد کارآمد از میان داوطلبان این رشته باشد. زیرا نتیجه دیگر تحقیق حاضر آن بود که آزمونهای پذیرفته شده، از نمره های آمادگی بدنی و حرکتی بهتری نسبت به آزمونهایی بودند که مردود شدند. ولی بین نمره های آموزش پذیری این دو گروه، تفاوت معنی داری مشاهده نشد.

با وجود این، باید خاطر نشان کرد که نتایج به دست آمده، با محدودیتهایی همراه بوده است، از جمله، ناکافی بودن شمار آزمونهای مهارتی و نداشتن فرصت کافی برای فاصله زمانی بین پیش آزمون و پس آزمون آموزش پذیری که استنباط قطعی را در مورد

1. Ozcaldiran & Durmaz
2. Rivera
3. Straczewska
4. Faff

منابع و مأخذ

۱. آدینه ای، پروانه (۱۳۷۹)، «توصیف نظرات مدیران، معلمان و دانش آموزان مدرسه های ابتدایی دخترانه شهر اراک درباره چگونگی اجرای درس تربیت بدنی و ورزش»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران.
۲. بیگی، حمید (۱۳۷۵). «بررسی و شناسایی خصوصیات شغلی معلم تربیت بدنی موفق از دیدگاه مدیران مدرسه ها»، پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه آزاد، اصفهان.
۳. حیدری، محمود (۱۳۷۹). «توصیف وضعیت اجرای تربیت بدنی در دبیرستانهای ورزش کشور»، پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
۴. شریفی، نجفی زند (۱۳۷۰). «روشهای آماری در روان شناسی و علوم تربیتی و اجتماعی»، انتشارات اشاره.
۵. شهیدی، فرشته (۱۳۷۵)، «بررسی انواع و علل آسیبهای ورزشی در دانشجویان دختر سال آخر رشته تربیت بدنی دانشگاههای تهران در سال ۷۵-۷۶»، پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی. دانشگاه تربیت معلم.
۶. عباسی نیا، عباس (۱۳۷۳)، «بررسی وضعیت موجود درس تربیت بدنی و ورزش در مدرسه ها شهر بندر انزلی»، پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه آزاد واحد تهران.
۷. فرویلی، احمد (۱۳۶۲)، «اعتبار نمره آزمون عملی در پیش بینی موفقیت تحصیلی کلیه دانشجویان پذیرفته شده سال ۵۶ دوره کارشناسی تربیت بدنی»، پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه تهران.
۸. کاوه، بابک (۱۳۷۶)، «بررسی انواع و میزان آسیبهای ورزشی بین دانشجویان پسر سال آخر رشته تربیت بدنی دانشگاههای تهران در سال تحصیلی ۷۶-۷۵»، دانشگاه آزاد اسلامی.
۹. کوزه چیان، هاشم (۱۳۷۴)، «ارزشیابی عاملهای آموزش دانشکده های تربیت بدنی کشور در مقطع کارشناسی ارشد تربیت مدرس».
۱۰. وکیلی، فایزه (۱۳۷۴)، «بررسی و مقایسه وضعیت تغییر شکل های اندام تحتانی دختران رشته تربیت بدنی». پایان نامه کارشناسی ارشد تربیت بدنی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
11. Faff, J. (2000) Physical fitness of the top polish male and female tennis players aged from 12 to 24 category. *Biology of sport*. 17 (3): 179-192
12. Kirkendall, D., Gruber, J. Johnson, R. E (1987). *Measurement and Evaluation for physical education*. Human kinetics publishers.
13. Meckel, Y. (1995). physiological characteristics of female 100 metre sprinters of different performance levels. *Journal of sports medicine and physical fitness*. 35(3): 169-175.
14. Ozcaldiran B & Durmaz: B. (1993). The effects of Exercises ad Swimming traning on motor fitness. *Turkish Journal of sports medicine*. 28 (3): 95-101
15. Pilis, W. (1997). Relationships between sport results, somatic variables and anaerobic power in elite weight lifters, *Biology of sport*. 14 (4): 275-281.
16. Rivera. M. A (1998). Health related physical fitness characteristics of elite puertorican athletes. *Journal of strength and conditioning research*. 12 (3):199-203.
17. Schmidt & Lee. (1999) *Motor control and learning Human Kinetics 1999*.
18. Starczewska, J. (1999). Comparison of the physical fitness of the successful and less successful elite wrestles. *Biology of sports*. 16 (4): 225-232.
19. Uppal . A. , Roy. P. (1986). Assessment. of motor fitness components as predictors aof soccer playing ability, *SNIPES*, 9 (3): 46-49.

شروېشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی